

глутница вълци, примамени отъ богата за тѣхъ плячка. Отначало тѣ живѣятъ като сжцински братя, иматъ еднакви нужди, нуждаятъ се отъ еднаква храна, каквато въ гората има въ изобилие, така че нѣма защо да роптаятъ единъ срещу другъ. Но настѫпва зимата, зима люта и продължителна. Голѣма частъ отъ дивеча се

скрива, друга се преселва, за да дира благоприятни условия за животъ, главно храна. Така че храната за вълцитѣ отъ денъ на денъ намалява и все повече и повече става недостатъчна. Тогава тѣ се пръскатъ по разни посоки, загрижени всѣки единъ отъ

Обр. 1. Птицата месоядъ, която унищожава малки птички, насѣкоми, ларви, чѣрви и пр.

тѣхъ да намѣри храна за себе си и да обезпечи сѫществуването си.

Тѣхната първоначална дружба вече не сѫществува. Следъ като прехврълятъ планини, проходятъ долища, преминатъ пространни равнини, вълцитѣ вече ставатъ чужди единъ за другъ. Тѣ не се познаватъ повече и рѣдки сѫ случайтѣ, когато два вълка, които сѫ другарували и дѣлили еднаква сѫдба въ живота, да се срещнатъ отново презъ живота си. И ако нѣкога това стане, тѣ сѫ вече не братя, а врагове, и измѣжвани отъ продължително гладуване, тѣ се нападатъ. И въ борбата имъ, често продължителна и жестока, победата ще бѫде на страна на по-издръжливия, по-силния и по-малко изтощенъ отъ гладъ. Въ този примѣръ виждаме борба не вече между различни видове животни, а меж-

